Het schoone Bloemendaal

De vermaardheid is niet van vandaag of gisteren. De Genestet, Beets, Huet, illustre vaderlandsche schrijvers, bezongen zij niet reeds deez' lieflijke plek op den aardbodem... En doen wij het thans niet, zij het dan niet in zóó schoone woorden als de drie bovengenoemde collega's . . .

De gemeente Bloemendaal omvat de dorpen Bloemendaal, (dat spreekt,) Overveen, Aerdenhout en Vogelenzang.

Het voornaamste ervan is Bloemendaal zelf, en dan komt in beteekenis Overveen, waarmede het door een fraaien weg verbonden is. Van alle kanten zijn deze dorpen met electrische trams en spoortrein te bereiken. Er zijn postkantoren, goede scholen, ruime woningen, waterleiding, electrisch licht, en nog 'n heele boel dingen meer, waar een mensch prijs op stelt; kort en goed het is „van alle gemakken voorzien", wat je noemt; maar bovenal, het is voorzien van iets, dat, al ware het met ongemakken van ingrijpende soort gepaard, de menschen bij duizenden en duizenden er heen trekken zal zoo lang het bestaat; iets dat op alle vacantie- en Zondagfuivende menschen een machtige bekoring uitoefent, en steeds zal uitoefenen zoolang de menschen nog oogen en ooren, een hoofd en een hart zullen hebben . . . Dat iets is natuurschoon. En nog wel een natuurschoon van zulke hoedanigheid, dat het met het bijzonderste in andere streken wedijveren kan. Woeste duinen en bosschen, aangelegde parken, verrukkelijke schilderachtige polderlandschappen, natuurschoon, zoo ge ziet, van velerlei karakter . . .

Om met de hoogst aangeschreven en tevens hoogstliggende merkwaardigheid te beginnen, voeren wij onze lezers eerst naar het „Kopje", een verrukkelijk duin, dat, naar het voorbeeld van den aardbol, van boven afgeplat is en op welks afgeplat gedeelte een oriënteertafel staat.

Ook wordt er soms een jonkman aangetroffen met een verrekijker, die voor vijf cent per persoon een poosje te uwen dienste staat. In een kring rond het plateau staan een aantal banken, en wie zich daarop neerzet, zou er zijn heele leven wel willen blijven zitten, zoo heerlijk is het Panorama. Wij voor ons kennen geen mooier in ons vaderland. *) Overal langs de heuvels rondom ziet men als een bekleeding van donker mastboomengroen, geestig steken de roode pannendaken en torentjes van landhuizen er uit op. Eindelooze verten van glanzend groene weiden strekken zich alom landwaarts uit, en naar het Westen liggen de woeste ruige ruggen der duinen als een onafzienbare kudde aangespoelde voorwereldlijke monsters. Ginds ligt tintelend zilver de zee; men ziet de haven van IJmuiden de gastvrije armen harer pieren uitsteken. Daar doemt Zandvoort op met zijn uitzichttoren en de dommen zijner badhuizen als een groote vesting met een heele bezetting van pretmakers. Ginds teekenen de torens en huizen van Haarlem zich af. Weer verder naar het Noord-Oosten steekt de nijvere Zaanstreek haar woud van fabrieksschoorsteenen de lucht in, en waar men ook henen ziet, overal is het mooi en belangwekkend. In één woord: het Kopje is eenig, waarlijk èenig! . . . Zou althans overal ter wereld eenig zijn, maar wat elders eenig wezen zou, in Bloemendaal is het natuurschoon voor het opscheppen: te Aerdenhout is n.l. een tweède Kopje, waarvanaf het uitzicht, zoo al niet even mooi als het eerstgenoemde, toch uiterst bekoorlijk genoemd mag worden. Langs prachtige wegen bereikt men, al afdalend van „Het Kopje", het Bloemendaalsche bosch, den roem van het dorp. Allerlei paadjes door het hout wisselen af met monumentale beukenlanen.

Onze kiek geeft een der mooiste plekken uit het bosch weer, nabij den vijver, de kom van Saxenburg genaamd, met op den oever den spokigen ouden boom, die ons aan het vers van den grooten dichter, op zulk een fantastisch gedrocht doet denken:

Met uitgestroopten arm,
Ten halven afgeknuist
Wie staat er daar, en steekt
Een onbestaande vuist
Ten hemel? Is 't een reus
In beelde? Neen, 't en is
Geen menschenbouw; 't is eer
Een wangedaantenis.

In het bosch, aan een monumentale laan vindt men het genoeglijke ouderwetsche Pannekoekenhuisje, waar rondhenen heele kampementen van stoelen en banken en tafels onder het lommerrijk geboomte zijn uitgezet, en waarop de hongerige en dorstige wandelaars als trekvogels in heele zwermpjes komen neergestreken.

De wandelaar zal ter hoogte van het hotel „Duin en Daal" in 't bosch een fraaie bank bespeuren. Dit is de bank gewijd aan de nagedachtenis van den dichter, die te Bloemendaal vaak vertoefde. Onze lezers vinden hierbij een afbeelding van die eenvoudige, in groote lijnen gehouden De-Genestetbank. Om alle abuizen te voorkomen, moeten wij u opmerkzaam maken, dat de heer, die erop zit, niet De Genestet, doch een ander is, n.l.

De weg naar het dorp Bloemendaal.

De De-Genestetbank.

Het Brouwerskolkje.

Het Pannekoekenhuisje in het Bloemendaalsche Bosch.

In het Bloemendaalsche Bosch bij den vijver.

*) Behalve natuurlijk ons weekblad „Panorama"; dat blijve hier buiten beschouwing.